

Андрій КОЗАР

Існує просте запитання: «Чи ти щасливий?» Відповідей, натомість, є дуже багато. Хтось скаже, що «так», інший – «ні», ще інший скаже, що «не тут і не зараз», але колись-таки він був щасливим, а ще хтось тільки «чекає» на своє щастя... «Слава Божа – людина жива!», – говорив св. Іринеї Ліонський. Можна навіть підкреслити «живуща» – настільки активна, як і внутрішньо, так і зовнішньо, настільки цікава і зацікавлена, що вона справді живе та запалює інших. Таку особу ми зараз і згадаємо.

Святий Іван-Павло II (при народженні Кароль Йозеф Войтила), котрий ще зовсім недавно був тут з нами, за час свого життя зумів зробити чимало і допомогти багатьом, його не просто називали Людиною, він був щирим, відкритим, людським, великим і смиренным. Якщо Ви дивилися фільм-диптих «Кароль. Людина, яка стала папою» та «Кароль – папа, який залишився людиною» режисера Джакомо Баттіати, то, напевне, не могли не відчувати ту віру, надію та любов, з якими цей студент, священник, а згодом - і папа, ступав стежками свого непростого життя. Та не тільки фільми і книжки свідчать про його святість і силу, але й численні люди, з якими він мав нагоду працювати, зустрічатися чи служити. І якщо ми зараз запитаємо себе, як Він у часи війни, геноциду, вбивств та переслідувань зумів залишитися оптимістом, котрий вірив у Бога та людину, то наша відповідь, безсумнівно, включатиме два моменти: Господь допомагав та оберігав, і також він сам ніколи не здавався, але наполегливо йшов уперед, завжди промовляючи у молитвах до Богородиці: «Totus Tuus - Весь твій». Ці слова понтифік написав і в своєму заповіті, який розпочав ними ж: «Totus Tuus ego sum – Я є весь твій».

Св. Іван Павло показав нам християнство з людським обличчям, а для того, щоб бути християнином, не потрібно відмовлятися від своєї людяності, а людина є головною й одночасно щоденною дорогою Церкви¹. Показав, як віра у Христа розвиває нас, наше суспільство і світ. Своїм життям він, як про це говорили Отці Церкви, написав «євангелію», так, як це має зробити кожна людина, а своїм прикладом продемонстрував, наскільки християнство є реальне і потрібне у сучасному світі.

Св. Іван Павло II залишив нам 10 своїх життєвих кредо. Вони не тільки цікаві й корисні, але також актуальні для нашого часу. Виконуючи їх щоденно, святіший Отець показав нам спосіб, як ми можемо досягнути правдивий мир, радість і надію – нам зараз так їх бракує. Зрештою, він не тільки проповідував Христа, але і жив Ним, не тільки говорив: «Не лякайтеся!», – але і сам давав певність і надію, бо був і є людиною надії, нашим заступником і провідником.

Андрій КОЗАР. Людина надії//СЛОВО № 3 (63) 2015